

Noen ganger må fylkesmannen gripe inn. Det er fordi vi bryr oss.

Av fylkesmann Frank Jensen

«Trøndelag skal være et godt sted å bo, vokse og virke – for alle.» Det er dette Fylkesmannens ansatte går på jobb hver dag for å bidra til.

Du hører kanskje om oss når vi har ført tilsyn med eldreomsorg eller barnevern. Når vi har stanset et bygningsrådsvedtak som en nabo var uenig i, eller når det er diskusjon om rovdyr skal skytes. Fellesnevneren for disse og mange andre saker fylkesmannen jobber med, er at vi bidrar til at vedtakene fra Storting og regjering blir gjennomført lokalt. Fylkesmannen har vært omtalt i en rekke saker i Adresseavisen den siste tiden, derfor håper jeg at dette innlegget kan oppklare litt om hvem vi er og hvilken jobb vi har.

Som statens forlengede arm i Trøndelag har vi i oppgave å bry oss om saker som er viktig for folk, for lokalmiljøet og vårt felles livsgrunnlag.

Noe gjør vi selv, men vel så mye bidrar vi til at de 48 kommunene i fylket (38 fra årsskiftet) kan gjøre jobben sin. Det er kommunene som er den viktigste leverandøren av tjenester og velferd til oss alle i hverdagen. Vi veileder og informerer kommunene, vi gir støtte og bidrar til kunnskap og kompetanse blant kommunens fagfolk. Da er gjerne stemningen god.

Men vi skal også føre tilsyn, og vi kan kontrollere lovligheten av kommunale vedtak. I tillegg kan vi avgjøre om klagen fra «fru Hansen» skal tas til følge. Andre ganger kan vi varsle innsigelse (si nei til) kommunens forslag om planer for bygging - for eksempel om det skal bygges på dyrkamark eller hvis viktige miljøinteresser rammes. I slike tilfeller er det ikke alltid god stemning som formidles.

La oss holde oss til kommunene og Fylkesmannen: Hovedregelen er at kommunene bestemmer i eget hus. Trønderske kommuner gjør i all hovedsak en veldig god jobb, og de får egentlig for lite skryt!

Men fra tid til annen fatter kommunen vedtak som, etter vår mening, ikke er i tråd med nasjonale føringer. Hvis det er arealplanlegging kan fylkesmannen fremme innsigelse, og da prøver vi å løse saken gjennom dialog eller mekling. Og de fleste saker løser seg! I andre tilfeller kan fylkesmannen sende saken tilbake til for ny behandling, men i ytterste konsekvens også oppheve kommunens vedtak. Sett opp mot summen av kommunale vedtak er det en svært liten andel saker fylkesmannen er «inne i» og – for å si det litt folkelig – overprøver. På den andre side kan det gi glede og lettelse for den bedriften eller familien som kanskje fikk gjennomslag for 'sin sak' på grunn av vår behandling, eller at vi som allmenhet kan glede oss over at miljø- eller naturverdier blir ivaretatt i tråd med nasjonal politikk.

Ikke alle saker er like opplagte, og det finnes grensetilfeller. I saker hvor det er mulig å utøve det som kalles 'fritt skjønn', har Stortinget sagt at fylkesmannen skal legge stor vekt på hva kommunen mener. Det er et godt tegn på levende lokaldemokrati at kommunen bruker handlingsrommet som finnes.

Men nasjonal lovgivning setter noen rammer, så hvis fylkesmannen stanser eller omgjør et kommunalt vedtak så skjer ikke dette ut fra eget forgodtbefinnende. Det er fordi det er vår jobb å se til at innbyggerne får ivaretatt sine rettigheter og at nasjonal politikk blir fulgt opp i Trøndelag.

Vi liker best å være i forkant. Det er derfor vi er tett på kommunene. Vi kan sikkert bli bedre, men kommunene skal vite at vi er levende opptatt av å bistå dem i deres arbeid.

Så neste gang du leser at fylkesmannen «griper inn» skal du vite at det er fordi vi **bryr oss om** Trøndelag og innbyggerne her – ikke for å være til bry.